

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

Mustafa ACAR

Emekli Emniyet Müdürü

- **Kendinizi Tanıtır Mısınız:** 27.10.1952 tarihinde Muğla İli Yatağan ilçesinde doğdum. İlk ve orta tahsilimi burada tamamladım.
- **Polis Koleji ve Akademisi Mezuniyet Yılı:** 1970 yılında Polis Kolejini, 1973 yılında Polis Akademisini bitirdim.
- **Nerelerde Çalıştınız:** Aynı tarihte İzmir İli Torbalı İlçesi'nde Komiser Yardımcısı olarak göreve başladım. 1975 yılında Aydın'da kısa dönem Yedek Subay olarak askerlik görevini tamamladım. 1977 yılında komiserliğe terfi ederek, İzmir Toplum Polisi kadrosuna atandım.

1980 yılında Başkomiser olarak Diyarbakır'a şark görevine atandım. Buradaki görevimin sonunda 1983 yılında Adana İli Ceyhan İlçe Emniyet Amirliği'ne getirildim. 1985 yılı Eylül ayında terfi ederek Adana Şube Müdürlüğü'ne atandım ve burada Personel ve Trafik Şube Müdürlüğü görevlerinde bulundum.

1989 yılı Mayıs ayında Balıkesir İli Bandırma İlçe Emniyet Müdürlüğü, 1990 yılında İçel Emniyet Müdür Yardımcılığı, 1991 yılı Eylül ayında İzmir İl Emniyet Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulunduktan sonra 1994 yılı Nisan ayında 1. Sınıf Emniyet Müdürlüğü'ne terfi ederek Balıkesir Polis Okulu Müdürlüğü görevine getirildim. 1999 yılı Ekim ayında kendi

isteğimle Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı'na Polis Başmüfettişi olarak görevlendirildim. Bu görevim yaş haddinden emekli olduğum 27 Ekim 2012 tarihine kadar devam etmiştir.

Emeklilik döneminde, doğduğum il olan Muğla'da, yaptığı büyük maddi destekler nedeniyle adı Üniversitemize verilen hayırsever iş adamı merhum Sıtkı Davut KOÇMAN'ın kurduğu SITKI KOÇMAN VAKFI'na (SKV), halen Başkanlığını yapan Emekli Valimiz Sayın Naci PARMAKSIZ'ın teklifi ve önerisiyle 14.10.2015 tarihinde Mütevelli Heyeti Üyeliği'ne seçildim. 30.04.2019 tarihinde de Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçilerek Vakıf Başkan Yardımcısı olarak görevlendirildim. Halen bu görevim devam etmektedir.

- **Nerede yaşıyorsunuz:** Kışları İzmir, yaz aylarında Muğla'da yaşıyorum. Evliyim ve bir kız çocuk babasıyım.
- **Mesleki Bir Anı: 1.CEYHAN'DA BİR ANI**

1983 yılı Ekim ayında Diyarbakır ilinden Ceyhan Emniyet Amiri olarak atandım. Ceyhan, Adana'nın en büyük ve olaylar yönünden çok sorunlu bir ilçesi olarak bilinmektedir. Ortasından Ceyhan nehrinin geçtiği, çevresindeki mümbit toprakları olan, senede üç ürünün alınabildiği, tekstil, çırçır ve Toros Gübre Fabrikaları'nın, petrol boru hatlarının, dolun tesisleri ve BOTAŞ çıkış kapısının bulunduğu aynı zamanda bir sanayi şehridir.

Görev yaptığım yıllarda telefon, posta ve diğer iletişim hizmetleri PTT olarak tek elden yürütülmekteydi. Çoğu küçük ilde manyetolu telefonla iletişim sağlanırken, burada 4 rakamlı telefonla otomatik görüşme yapılabilmekteydi. Ancak telefon santrali ve hatlar eski olduğundan zaman zaman yağmurlu havalarda hatlar karışıyor, iki kişi görüşme yaparken üçüncü kişi de aynı konuşmayı dinleyebiliyordu.

Yine böyle yağmurlu bir günde ikamete gittiğimde, ikamet telefonundan bir istasyonla görüşme yapmam gerekti. Telefonu çevirdiğimde başka bir telefon görüşmesi telefonuma düştü, konuşmalar arasında Emniyet Amiri olarak benim ismim geçince telefonu dinlemeye başladım. Ceyhan'dan, Tarsus'ta pavyonda çalışan bir bayan konsomatrisle görüşüldüğünü tespit ettim. Çünkü bayanın konuşmalarından Ceyhan'da çalıştığı pavyonun kapatıldığı, kendisinin de Tarsus'a nakille geldiği anlaşılıyordu. Bu konuşmalar sırasında Ceyhan'dan arayan kişinin karşı tarafa "Bu Emniyet Amirinden nasıl kurtulacağız? Adam geldi huzurumuzu bozdu, bir şeyler yapmamız lazım" dedikten sonra, telefonun diğer ucundaki Tarsus'ta bulunan konsomatris bayan, Ceyhan'dan arayan adama "Sen ne zaman çıkacaksın, ne kadar süren kaldı?" deyince Ceyhan Ceza ve Tevkif Evi'nden aradığı kanaatine vardım ve PTT aracılığıyla cezaevinden arandığını tespit ettirdim. Başsavcı ile görüşmemiz sonucu yapılan araştırmada yakın zamanda uyuşturucu bulundurmak ve satmak suçundan işlem yaptığımız ve bu suçla ilgili tutuklanan bir sabıkalının gece o saatte cezaevi müdürünün odasından bir gardiyan vasıtasıyla görüşürüldüğü soruşturma sonucu anlaşıldı.

Milyonda bir olabileceği düşünölen bu olayı o gün tesadüf eseri ben yaşamış oldum. Meslekte benim için yaşanmışlık olarak hiçbir zaman unutamayacağım olaylardan birini de böylece yaşadım.

2.ADANA'DA " BENZERLİK" ANILAR

Sene 1987 Adana'da Personel Şube Müdürüyüm. İl Emniyet Müdürümüz Naci PARMAKSIZ. Ceyhan Emniyet Amirliği'nden terfi ederek 1986 yılı Ocak ayında bu göreve başladım. O tarihlerde İl Emniyet Müdürlüğü teşkilatlanma olarak bugünkü gibi çok üniteye ayrılmış değildi. Personel Şube içinde; Personel, Ruhsat ve Sosyal Hizmetler büro olarak bu şube bünyesinde hizmet veriyordu.

O günkü iş yoğunluğu içinde imzalanacak dosyalar ve toplantılardan bunalmış bir vaziyette iken, kapımda bir vatandaş duruyor. Bakıyorum oradan ayrılmıyor. Görevli yardımcı hizmetli personeli çağırarak "Vatandaşla ilgilenin, ne istiyor sorun" dediğimde, yardımcı hizmetli bana hitaben "Müdürüm, şahıs sizinle görüşmek istiyor. Ruhsatını almışsınız" dedi. Ben de "Ben kimsenin ruhsatını almadım, böyle bir olay hatırlamıyorum kendisine söyleyin" dedim. Bu mesajım söylenmesine rağmen şahıs ayrıldı ve görevliye illaki benimle görüşmek istediğini beyan etmiş. Ben de gelsin bakalım görüşelim diyerek şahıs çağırdım. Odama gelen şahıs, "Müdür Bey, siz benim ruhsatımı aldınız, ben ruhsatımı istiyorum" deyince, ben yine, "ruhsat almadığımı yineledim". Bu arada da, İl Emniyet Müdürlüğü'nün yakınında bulunan Bölge Trafik Müdürlüğü'nü aradım. Bölge Trafik Müdürümüz de benden iki devre önce, çok iyi görüştüğümüz ağabeyim Şükrü ÖNDER idi. Kendisine durumu izah ettim. "Ağabey, vatandaş ayrılmıyor, siz almış olabilirsiniz" diye aradığımı söyledim. O da bana "Ben kimseden ruhsat almadım" dedi. Şükrü Ağabeyi aramamdaki neden ise, bizi fiziken birbirimize çok benzetiyorlardı, çoğu sivil de zaman zaman ikimizi karıştırıyordu. Ben tekrar vatandaşa durumu söyledim ancak vatandaş ısrarla kapımdan ayrılmıyordu. Bu arada İl Emniyet Müdürümüzün makamında da bir toplantı vardı. Ben de o toplantıya katılmak üzere makamın bulunduğu karşı binaya geçtim. Özel kalemde, Bölge Trafik Müdürümüz Şükrü ÖNDER ile karşılaştım. Kendisine "Vatandaş kapımdan ayrılmıyor, belediye otobüs şoförümüş, amirleri ruhsatı getir diye göndermişler bu olay Kozan Kavşağı'nda olmuş" dedim. O da; "Ya Mustafa, ben orada bir ruhsat aldım, desene belediye otobüs şoförü diye" deyince, hemen şubemi arayıp adamı çağırdım ve ruhsatını almasını sağladım.

Bu benzerlik nedeniyle olan ilk olayım değildi. Adana'da Eski Yarbaşı Karakolu üstündeki lojmanlarda kalıyordum. Şükrü ÖNDER Ağabeyim de aynı lojmanda kalıyordu. Her ikimiz de yüz metre yakınımda bulunan manavdan alışveriş yapıyoruz. O tarihlerde memura topladığı fiş karşılığı vergi iadesi veriliyordu. Bir gün manavın yanından geçerken, manav bana seslenerek elindeki bir tomar fişi bana verdi. Ben "Kardeşim ben fiş istemedim senden" dememe rağmen, hayır sen söyledin deyince fişleri aldım ve vergi iadesinde kullandım. Birkaç gün geçince Şükrü ÖNDER Ağabeyim manava gidip fişleri istiyor. Manav da kendisine fişleri verdiğini söylüyor. Sonra Şükrü Ağabey beni arayıp fişleri ne yaptığımı sordu. Ben de "Ağabey ben fiş istemedim ama adam ısrar edince aldım ve kullandım" dedim.

İşte meslekte benzerlikle ilgili bir anım da budur.

3.İZMİR EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE YAŞADIĞIM BİR OLAY

Sene 1978, İzmir Toplum Polisinde komiserim. Tarihi hatırlamamakla birlikte bir kış günüydü. Bağlı olduğum 3.Birlikte nöbetçi komiserim. Sağ-sol öğrenci olaylarının çok yoğun yaşandığı bir yıld. Her tarafta korsan gösteriler, yazılama olayları, kanunsuz afiş asman olayları oldukça fazlaydı.

Buca Eğitim Enstitüsü'nde 8-9 bin dolayında öğrenci eğitim görüyordu. Biz de görevimiz gereği beraberimizdeki personelle buralarda görev alırdık. Her yerde, her okulda olduğu gibi bu kadar mevcutlu okulda sağ ve sol diye iki gruba bölünmüştü. Gün geçmiyor ki olay yaşanmasın, her gün bir olaya müdahale ediyorduk.

Yine olayların yaşandığı günlerden biriydi. Ben yukarıda belirttiğim gibi Kemer Semtinde bulunan Toplum Polisi Merkezi'nde nöbetçi komiserim. Toplum Polisi Müdürümüz de 1965 mezunu deneyimli bir ağabeyimiz olan Fethi GÖRDÜK'tü.

Telsizlerden takip ettiğim kadarıyla Buca Eğitim Enstitü'nde yine olaylar başlamıştı. 4500 civarında sol görüşlü öğrenci grubu okula girmek istiyor, içeride sayı olarak bunlara yakın sağ grupta bu grubu okula sokmuyorlardı. Olay yerinde bizim Toplum Polisinden Müdür Yardımcısı Emniyet Amiri Ethem BÜYÜKDÖĞERLİ ağabeyimizin komutasında büyük bir görevli personel grubu vardı. Dışarıdaki gruba müdahale edilmesine rağmen, öğrenci grubunu dağıtamıyorlardı. Karşılıklı taş ve sopalarla birbirlerine saldırdıkları gibi, polise de mukavemette bulunuyorlardı. Bu nedenle merkezden panzerle takviye talebinde bulundular.

Bu sırada olayları Toplum Polisi Merkezi'nden takip eden Fethi GÖRDÜK Müdürümüz bana gelerek, acele 2 personelli panzer hazırlamamı, benim de birisine Panzer Amiri olarak binmemi ve hemen hareket etmemi emretti. Fethi GÖRDÜK Müdürümüz önde, ben panzerlerle peşinde Buca EĞİTİM Enstitüsü'ne hareket ettik.

Okula varmadan Buca Heykeli ve meydanı vardır. Buraya yaklaştığımızda Müdürümüz bana telsizle panzerlerden birini buraya bırakmamı ve benim olduğum panzerle kendisini takip etmemi istedi. Tam okulun önündeki meydana geldiğimizde Fethi GÖRDÜK Müdürüm makam arabasının arkasından el işaretiyle büyük kalabalığa dağıtmak üzere girmemi istedi. Ben de panzer şoförü Polis Memuru Ahmet'e (soyadını hatırlamıyorum) gir dedim. Girmemizle birlikte üzerimize bir yandan taş yağıyor, panzer şoförüne dur dedikçe heyecandan bir türlü duramıyor, panzer içindeki görevli arkadaşlar "panzerin altında kalanlar oldu" diyor, dışarıda görevli polislerin de panzerden yaralandıklarını görüyoruz ama panzer bir türlü duramıyor. Tam bu panik yaşanırken, okulun arka kısmına doğru giden yol üzerinde büyük palmye ağacı vardı. Bizim panzer şoförü bu ağaca çarparak durabildi. Tabi bu panik anında 3 Polis Memuru ile 6 sivil öğrenci yaralandı ve çeşitli hastanelere kaldırıldılar.

Ben, Panzer Amiri olarak büyük şok yaşıyordum. Aradan yarım saat geçtikten sonra panzerin kapağını açtık; o anı hiç unutamam, rahmetli Ethem BÜYÜKDÖĞERLİ Amirimiz

ellerini iki yanına havaya doğru açarak “Allah sizi kahretsin” diye söylediğini hatırlıyorum. Bu sırada sabahtan beri dağıtılamayan öğrenciler dağılmış ve dışarıda kimse kalmamıştı.

Bu olayın şokuyla büyük bir moral bozukluğu içindeydim. Aklım hep yaralanan memurlarla, öğrencilerdeydi, bir türlü haber alamıyordum. Ben bu durumdayken, Müdürümüz Fethi GÖRDÜK “Sen eve git bizden haber bekle” diyerek beni gönderdi.

Eve gittiğimde olayın etkisindeydim. O günkü koşullarda bugünkü gibi çok rahat haber alma imkânımız yoktu. Eve gelince eşime olayı anlattıktan sonra, “Demek ki teşkilatta yiyeceğimiz ekmek bu kadarmış, artık benim sonum geldi” diye dertleniyordum. O gece hiç uyumadım. Ertesi gün sabah, önümüzde bulunan markete (bakkal) telefon etmek için gittim. Toplum Polisi Merkezi’ni arayıp durumu soracaktım. Bakkal aynı zamanda gazete bayisiydi. İzmir ve Ege Bölgesi haberlerini veren Yeni Asır Gazetesi’ndeki başlık dikkatimi çekti. Sür manşet büyük harflerle “POLİS BÜYÜK BİR OLAYI ÖNLEDİ” diye bir başlık, altında benim panzer kapağını açtığım ve Ethem BÜYÜKDÖĞERLİ Amirimizin ellerini açmış haldeki fotoğrafımız vardı.

Tabi yaralılarımızın çoğu ayakta tedavi olmuş, diğerlerinde de önemli bir durumun olmadığı anlaşılıyordu. Benim de meslek yaşamımda çok büyük bir travma yaşadığım, çok zor bir gün geçirdiğim süreç olarak, hiç unutamadığım belleğimde kalan bir anıdır.